

לצות. בינתיים מפלצת אחת שמנה קצת, האחרת רוחה קצת — יש צורך לשנות את המפתח. אך אפתעות גדולות אינן יכולות להיות. כי מצב-רוח הבוחר קובע אך במעט. הנרוע המפלגתי זקוקה, כמוכן, לאידי-אולם, לעקרונות, להשקפות-עולם. אולם משקלם של אלה אפסי בהשאה לכובד המשקל העצום של דאגת המפלצת לשאר אבריה — למשקיה, לשיכוניה, לעתוניה, לחברות-היצוא שלה, לקרנותיה הכספיות ולאף ואחד גידיה התינוניים האחרים.

האם מפלצת כזאת יכולה לוותר מרצון חופשי על עמדות-מפתח בממשלה, המעניקה יתרונות עצוי מים לכל אבריה, אך ורק מפני שהממשלה פועלת במקרה נגד העקרונות הקדושים הרשומים בי מצע המפלגה?

מי שידרוש זאת, רחוק מהמצאות כמו הנביא ישעיהו, שניבא כי באחרית הימים אריה כבקר יאכל תבן.

★ ★ ★

הארץ הזאת מלאה אנשים המגדירים את עצמם כ"בלתי-מפלגתיים". עורכי עתון זה נמנים עליהם, ובעל-כורחם הפכו לדובריהם. מחנה הבלתי-מפלגתיים כולל, בין השאר, רבבות אנשים המחזיקים בפנטסי מפלגות והבוחלים במפלגותיהם. אולם המושג "בלתי-מפלגתי" הוא כוזב. בארץ שאין בה מפלגות, לא יתנו גם אנשים בלתי-מפלגתיים.

האנשים המתנגדים לשיטה הי קיימת בארץ אינם אנטי-מפלגות. הם אנטי-מפלגות.

לא פעם באים אלינו עסקנים משמאל ומימין וטוענים שאנחנו מתנגכים את הארץ לאדישות. במשטר דימוקראטי, הם שואלים בתמימות, איך אפשר לשנות את המשטר שלא במצעות מפלגה?

גרוע מזה, הם אומרים, מי שאומר שכל המפלגות פסולות, שכל המפלגות שחת בטומאתן — לקראת מה הוא מכשיר את הקרקע, אם לא לפאשיזם ולדיקטטורה?

טענות אלה כוזבות, מפני שהי נחותיהן כוזבות. האדם הקרוי כי ישראל "בלתי-מפלגתי" אינו פוסל את המפלגות. להיפך, הוא פוסל את אותם היצורים המסוכנים שהפקיעו לעצמם שם זה כרמאות.

הוא אינו מכשיר את הקרקע לפאשיזם. להיפך, כל המגמות הקיימות בארץ להחליף את המפלצות הרבות במפלצת גדולה אחת, להמיר את המפתח המפלגתי ברווחה של מפלצת-על או על-מפלצת, נתקלו בהתנגדות מרה ודקא מצד ה"בלתי-מפלגתיים". קבוצת המנהלים של ביגיי לא נתקלה בשום חת נגדות דומה מצד ראשי המפלגות. שום חברי-כנסת לא הצביע עדיין על פעולתה המתמדת והרתי-הסכנות, כפי שעשה זאת, למשל, עתון זה.

מי שעוזר לציבור לעמוד על מהותן של המפלצות הרבות בביצי הפוליטית של ישראל, עושה עבודה חלוצית מאד. הוא עוזר לציבור להבין כי חסר בארץ היסוד המשטר דימוקראטי אמיתי — המפלגות האמיתיות, הדוגלות בהשקפות-עולם אמרי תיות, המסוגלות לתת ביטוי לרצון האזרח. **הלוחם נגד המפלצות, מכשיר את הקרקע ללידתן של מפלגות.**

★ ★ ★

הטוען כי הציבור בוחל במפלגות, כביכול, ובראשו הנוצר שהפנה את גבו "למפלגות", ל"תנועות-נוער" ולשאר זרועות התמנונים — מרגיש בחלל שהוא חי בו. הוא שטוף געגועים למשהו, אמיתי, יפה ואצילי.

הוא מתגעגע — למפלגות. אולם המפלגות שהוא רואה אותן בעיני רוחו לא יהיו חברות-שיכון, וגם לא קופות-חולים, וגם לא הסתדרויות-פרעלים.

הן יהיו מפלגות של אנשים חופשיים, המאמינים בלב תמים כמה שהם מדברים, המוכנים ללחום ולסבול בעד עקרונותיהם — ולא בעד נתח שמן יותר מכספי המגבית.

מפלגות שהדוקטרינה של אייזנר הוא או הנסיכה משארם אי-שייך או מיבצע סיני או המושטר החבי רתי בישראל או עקרונות המוסר יהיו השוכים בעיניה הרבה יותר מאשר תוספת שליחים מפלגתיים במחנה-היעולים של מרסיל. מפלגות שאי-אפשר יהיה לצוד אותן בכבוק ושני.

במדניה

העם

דרך החאגי

"הקשיבו, הקשיבו, אנו מפסיקים תוכנית זו כדי להעביר אליכם הודעה מיוחדת חשובה מטעם נשיא מדינת ישראל, הנוגעת לכל ערבי במרחב." קרא הקריין בקול פתחי. בשוקי דמשק, בכפרי הלבנון וברחבי אפי-ריקה הצפונית הרימו המאזינים את מבטם, נישאו עיניהם בסקרנות את המקלט. "האזינו עתה לדברי נשיא המדינה.

"הוד מלכותו, המלך סעוד, הודיע השבוע לעוליה-הרגל המוסלמים בעולם שאין להשתמש במפרץ אילת, מפני שנמצאות בו ארס-גיות-המלחמה של צבא-הגנה-לישראל, המסכנות כביכול את חיי עוליה-הרגל. הודעה זו בטעות יסודה.

"מדינת ישראל, הדוגלת בכבוד לכל היתות, רוחשת הערכה עמוקה למוסלמים המבקשים למלא את מצות הנביא ולעלות למכה. ממשלת ישראל לא תחסוך מאמץ כדי להקל על תנועת עוליה-הרגל כמיטב יכולתה.

אי לזאת מכריזה בזה ממשלת ישראל כי כל מוסלמי המבקש לעבור בשטח ישראל כדי לקצר את דרכו לעיר הקדושה, מוזמן לעשות זאת על חשבונה של ממשלת ישראל, אשר תשמח להעמיד לרשות מטרה זו את מיטב כלי-התחבורה החדשים. כל מוסלמי החפץ לעשות זאת יתיצב באחת מתחנות-הגבול לאורך גבולות סוריה, הלבנון וחוף הים התיכון, כפי שיפורטו בסוף הודעה זו, בשעה שמונה בבוקר בימים המפורטים. לרשותם יועמדו אוטובוסים מירי-חדים, שייעבירום בשטח ישראל עד לגבול הסמוך לגמל עקבה.

אוניות-המלחמה של צי ישראל, אשר עיניו נשואות לשלום ולאחווה, יקבלו על עצמן את האחריות לבטחון השיט של עוליה-הרגל במפרץ אילת."

החזית הנשכחת. הודעה זו, אילו שודרה השבוע, אחת לשעה מבוקר עד ערב, יום אחרי יום, בצורה הגיגית ודרמטית, היתה יכולה להכריע את הכף לטובת ישראל באחת ממערכות התעמולה החשובות ביותר. כי הדת עודה חשובה מאד במרחב. ההודעה היתה משיגה את שלה גם אילו התנגדו לה ממשלות ערב בחריפות. הלך היה נשאר תקוע בראשים רבים.

אלא שהדבר פשוט לא עלה על דעת איש. חשובה בעצם העובדה ששום הודעה כי זאת לא שודרה, היתה עובדת-האם שגרמה לכך: אין בממשלת ישראל אף משרד המסוגל לחשוב על מערכות המאבק הרוחני, ואף לא אדם שזה תפקידו. קול ישראל נשמע בארצות רבות — אך לא בין הנילוס והחינדקל.

מדיניות

טיפול בשן

ישנן שתי שיטות לריפוי כאב-שיניים. האחת היא להפא את הכאב על-ידי טיפול בשרש. השנייה היא לתת לחולה מכה מכי-איבה כזאת על הראש שהוא שוכח בגללה כל כאב אחר.

ישראל קרה השבוע משהו דומה. היא ייבה על על הכורסה המסתובבת של הי-דוקטור דאלס, ביקשה לטפל בשן הכואבת לה: חסימת תעלת סואץ בפני אוניותיה, חצי שנה אחרי שחילי צה"ל התרחצו בי-מימיה.

עתונות

מהדורה אחרונה

הצי-תריסר אנשי ציבור ועתונאים ישבו השבוע בבית ציוני אמריקה, דנו באריכות על בעיות העתונות היומית העברית. בין שאל הבעיות שהועלו על-ידם, נעדרה רק הבעיה העיקרית, המטרידה כיום את כל עורכי היומנים ובעליהם: הירידה העצומה שחלה לאחרונה בתפוצה.

איש לא ידע את הסיבה. העתונים התי-שובים ביותר, שהפסידו תוך שבועות מעטים מ-15% עד 20% מתפוצתם החופשית, נאל-צו להסתפק בניחושים. הסיבות המשוערות העיקריות:

● עייפות הקוראים ואדישותם, אחרי שהתלהבות הגדולה של ימי סיני והמאבק על עזה נסתיימה באכזבה מכאיבה.

● המצב הכלכלי, שהפך הוצאה יומית אנשים מן החוץ יכלו להוסיף סיבה משר-ערת שלישית: חוסר העניין בעתונים שויתרו זומן על כל נסיון לגלות ולפרסם אינפור-

קנוניה בבורסה

הבולים ולהעבירו לידי עשרות או מאות ספסרים חדשים. הם קיזו כי ההתמוטטות שתוכננה על-ידם תשרוף קשות את אצבעותיהם של הספסרים הירוקים, תרחיק אותם אחת ולתמיד משוק הבולים. בעזרת קנוניה ובעזרת תמיכתם המתמדת של אנשי השירות הבולאי, קיזו הסוחרים הגדולים להמשיך ולשלוט שליטה מוחלטת בשוק הבולים ובסחר היצוא הענף לחוץ-לארץ.

הירידה המוצדקת היחידה במחירי הבולים היתה זו של מחירי-בולי בצלאל ועצמאות 9. שני בולים אלה הודפסו בכמויות עצומות, נמכרו לרבות תושבים שלא היה להם כל מושג בבולים. מחירי הבולים מוכתבים בסופו של דבר על-ידי הביקוש בשוק העולמי. מאחר שהביקוש לשני הבולים האחרונים היה קטן מן הביצע,

כוכב ההתמוטטות: בולי הבטחון אל תירק לבורסה שאתה שותה ממנה

לא היה להם, למעשה, יותר ערך מאשר למשלוח מכתבים, במחירים הנקוב.

הסוחרים הגדולים היו יכולים להעביר את עורך הבולים האלה לשימוש רגיל לשירותי דואר. תחת זאת החליטו לנצל את המצב לגרימת בהלה מלאכותית כללית. התוצאה הבלוטת ביותר: מעטפת עזה, בעלת שלושת בולי הבטחון (ראה תמונה), אשר לפני הבהלה נמכרה 30 לירות ויותר, ירדה תוך 48 שעות ל-10 לירות ואף פחות. מארגני הקנוניה הגדולים מיהרו לקנות את הבולים המזולים. שליחיהם עשו זאת בשקט, מבלי ליצור רושם של ביקוש מוגבר. כאשר גמרו הגדולים לבלוע את כל כמות הבולים המוצעת — מלבד בולי בצלאל ועצמאות 9, היו המחירים שוב בסימן עליה. אלא שעתה המשקיעים הקטנים לא יכלו ליהנות מהם. שוב לא היו להם בולים.